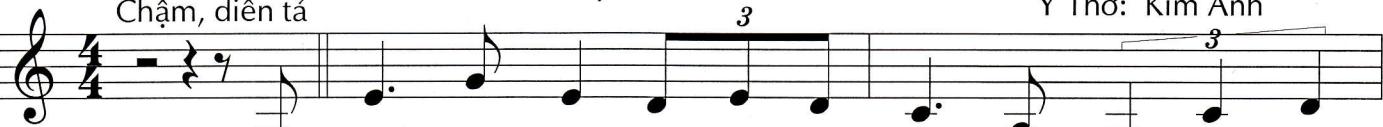

Mất, Còn

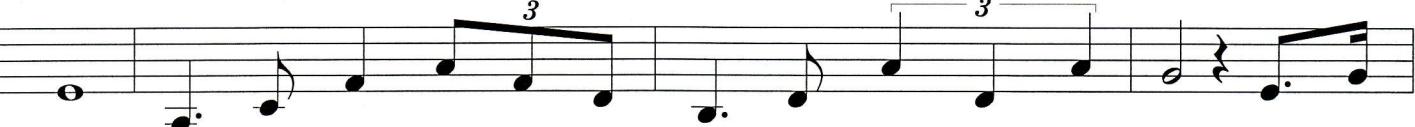
Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn

Ý Thơ: Kim Anh

Chậm, diễn tả

1. Ngàn thương Chúa ơi! Xin cảm ơn Ngài những lần con ngã
2. Người thương giúp con luôn cảm ơn Ngài khi buồn đau thử

1. xuống. Ngài dạy con biết thêm cuộc đời và thấu được sức con. Từ mải
2. thách. Ngài dạy con biết thêm lẽ đời và nhẫn耐 tín trung. Đời thường

1. mê theo dòng đời cơm áo, vật dư áo cơm thừa, những gì con đã
2. mơ theo mộng đẹp khanh tướng, giàu sang với danh lợi, khi Ngài gọi con

1. mất, tâm hồn như giá băng không vẹn dáng hình xưa. Đã là không trong nếp sống dư
2. đến trở về quê dấu yêu, mang được những gì theo. Khi hồn theo nhân đức với tội

1. thừa Đã là lụy khi ước mong không đến kiếp? Càng hỏi
2. trần Vui ngàn đời hay u sầu muôn kiếp? Tiền bạc

1. lòng - con thêm càng sợ hãi. Những buộc ràng trong kiếp sống trần ai. Người
2. nhiều (chắc) đâu mua được Danh Chúa ích lợi gì cao sang chốn phù du. Dù

1. yêu dấu ơi! Xin cảm ơn Ngài những lần con biết khóc Ngài dạy con biết thêm tình
2. muôn đắng cay! Xin cảm ơn Ngài khi lòng đau quặn thắt Ngài dạy con biết thêm đường

1. đời và thấu được ý con. Đời buồn vui nguyện xin phó dâng Ngài là tình
2. đời và nhất dạ tín trung. Cuộc trần ai này xin phó dâng Ngài là tình

1. yêu thương chứa chan vô bờ. Xin được mất để được còn Chúa ơi! (Ngàn) (2/99)
2. yêu, Thiên Chúa Vua muôn loài. Xin bỏ hết để được còn Chúa thôi. (Người)